

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	Ł	M	N	O	P	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z	Nr
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	----

1. Obiekt:

DOM MIESZKALNY (KAMIENICZKA) Nr 20

2. Czas powstania
XVIII (?) 1 poł. XIX w.,
przeb. 1963 r.

3. Miejscowość

TRZEBIATÓW

4. Adres **Trzebiatów, p-ta 72-320
ul. Wojska Polskiego 20**

nr działki **170/2**

nr hipotecz. **KW. [REDACTED]**

5. Przynależność administracyjna

województwo **zachodniopomorskie**

powiat **gryficki**

gmina **Trzebiatów**

6. Poprzednie nazwy miejscowości

**Treptow a.Reg a (do 1945 r.)
(Langestrasse)**

7. Przynależność administracyjna
przed 1.I.1999 r.

województwo **szczecińskie**

gmina **Trzebiatów**

8. Właściciel i jego adres

**własność prywatna
Gmina Trzebiatów**

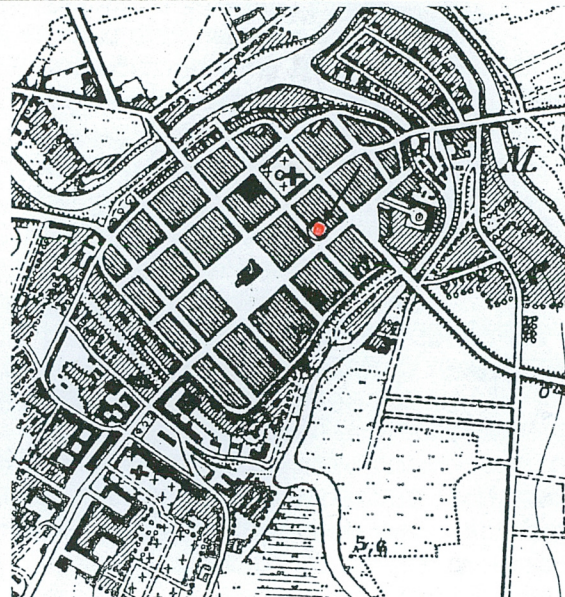
9. Użytkownik i jego adres

**własność prywatna
Gmina Trzebiatów**

10. Rejestr zabytków

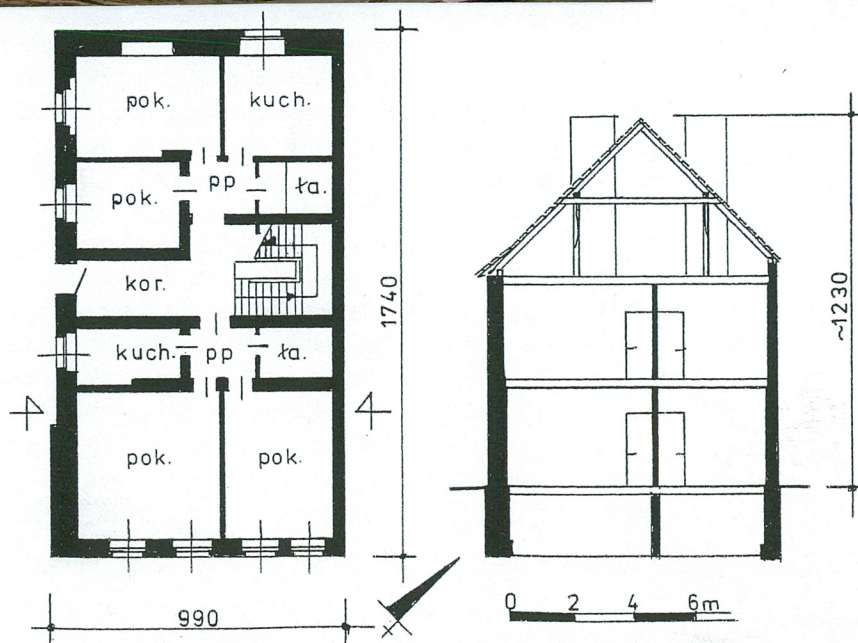
A-299

Nr ..... data **16.11.2007**

A.

1.

B.

Trzebiatów lokowano w 1277 r. na prawie lubeckim; w 1287 r. miasto uzyskało uprawnienia handlowe; w XIV-XV w. należało do związku hanzeatyckiego. W 1309 r. ukończono budowę murów obronnych, w l. 1303-70 zbudowano kościół farny, w XV wieku – ratusz, kaplice szpitalne, a także najstarsze (zachowane) fragmenty murowanych kamieniczek. Średniowieczna parcelacja kwartałów przyrynkowy oraz przy ob. ul. Woj. Polskiego i Słowackiego oparta była na regularnych działkach o wym. 9-10 x 25-36 m, które należały do zamożniejszych mieszczan. W tej części miasta wznoszono budynki murowane, co wynikało również z zamożności ich właścicieli. Wąskie działki siedliskowe były zabudowane do połowy długości, gdzie przednią część zajmowały szczytowo lokowane domy z warsztatami i kantorami, tworzące zwarte pierzeje (patrz mapa Lubinusa z 1618 r. - C), a w głębi były oficyny.

Wojna 30-letnia (1618-48) zahamowała rozwój miasta i spowodowała jego zniszczenie; odnotowano liczne pustki i same piwnice.

W 1679 r. ogromny pożar zniszczył większą część miasta wraz z ratuszem i dworem książęcym. Odbudowę miasta podjęto na przeł. XVII/XVIII w., a po 1720 r. likwidowano pustki i słomiane dachy. Wg planu katastralnego z 1730 r. miasto podzielone było na 480 numerowanych parceli, o 10 m szerokości frontów. W 1716 r. odnotowano 355 domów, a 115 parcel było pustych; w l. 1719-26 zbudowano 34 domy, a w ciągu 2 poł. XVIII w. zabudowano wszystkie puste działki. W 1740 r. miasto liczyło 2738 mk., a w 1794 r. – 3487 mk. i 494 domy w obrębie murów miejskich.

W l. 1822-67. wzniesiono zaledwie 10 domów, a liczba mieszkańców wzrosła o 1873 osoby, co świadczy o procesie nadbudowy istniejących obiektów oraz zmniejszeniu normatywów mieszkaniowych. c.d. wkładka nr 1

Orientacja

Trzebiatów jest to średniej wielkości miasto gminne, położone w północnej części woj. zachodniopomorskiego, oddalone ok. 17 km na północ od Gryfic (siedziby powiatu) i ok. 8 km na południe od Bałtyku. Miasto ulokowane na Równinie Gryfickiej, rozplanowane na po obu stronach rzeki Regi, przy skrzyżowaniu dróg: Gryfice – Mrzeżyno i Kołobrzeg – Kamień Pom.; stacja kolejowa w/m zapewniała połączenie na trasie Płoty – Kołobrzeg.

Średniowieczny układ urbanistyczny rozplanowany w zakolu rzeki (po stronie zachodniej i południowej), z czworobocznym rynkiem oraz szachownicowym układem kwartałów.

Sytuacja

Ewidencjonowany budynek zlokalizowany jest w centralnej części układu staromiejskiego, w kwartale ograniczonym ulicami Wojska Polskiego – Kopernika – Słowackiego – Sienkiewicza. Dom ulokowany przy skrzyżowaniu ul. Wojska Polskiego z Kopernika, oddalony ok. 100 m od Kościoła Mariackiego i ok. 140 m na wschód od Ratusza. Działka siedliskowa niewielka, w kształcie wydłużonego prostokąta (ok. 10 x 35 m), rozplanowana wzdłuż ul. Kopernika, wygradzona od strony podwórka metalową siatką (w ramach) na ceglanej podmurówce i krótkim fragmentem ceglanego muru. Wjazd na podwórko od płn.-zachodu, z ul. Kopernika i terenu targowiska. Dom (kamieniczka) posadowiony na froncie parceli, zorientowany szczytem (naczółkiem) do ul. Wojska Polskiego. Do ściany płn.-wschodniej (długiej) przylega kamieniczka nr 19 z oficyną, a od strony podwórka dostawione są dwa, murowane garaże i niewielka (drewniana) wiata. Podwórko utwardzone, częściowo wybetonowane i wyłożone płytami chodnikowymi. Przy południowym narożniku ustawiony granitowy odbój (fot. 12)

Materiał, technika, konstrukcja:

Posadowienie: prawdopodobnie na kamiennych ławach fundamentowych. Ściany piwnicy (fot. 13-15) ceglano-kamienne, z betonową odsadzką o wys. 30-40 cm, tynkowane i bielone. Cokół architektonicznie wyodrębniony, o wys. 50-60 cm, z okładziną lastryko.

Ściany: obwodowe (fot. 1, 4-8) murowane z cegły ceramicznej (niemaszynowej), o wiązaniu krzyżowym, na zaprawie wapiennej, o zróżnicowanym przekroju od 65 do 100 cm, wyprawione współczesnym tynkiem cementowo-wapiennym. Ściana długa płd.-zachodnia z wewnętrznymi i zewnętrznymi uskokami (10-20 cm). Szczyty również murowane, o stosunkowo dużych przekrojach: frontowy – 30 cm, tylny – 50 cm.

Ściany wewnętrzne również murowane, o zróżnicowanych przekrojach (w obrębie korytarza ok. 45 cm, działowe 12-20 cm), tynkowane na gładko, malowane farbami emulsyjnymi i olejnymi, a także tapetowane, zaś w łazienkach wyłożone glazurą.

Ściany poddasza murowane oraz deskowe przepierzenia.

Stropy: współczesne; betonowe lane oraz kleina.

Wieżba dachowa: współczesna, drewniana (fot. 20-25). Jest to konstrukcja krokwiowo-płatwiowa, z podwójnymi podporami stolcowymi i wzmocnieniem kleszczowym poniżej płatwi pośrednich; wiązary dachowe usztywnione mieczami. Końce krokwi wsparte zaciosami na murlatach, które wzdłuż ściany płn.-wschodniej ułożone są na ok. 40 cm ścianie kolankowej. Połąć frontowa (płd.-zachodnia) z krótkimi przypustnicami. Naczółek frontowy utworzony przez półkrokwie, wsparte górą na na głównym wiązarze dachowym, a dołem osadzone na szczytowej murlacie.

c.d. wkładka nr 1

<p>14. Kubatura</p> <p>ok. 1.600 m³</p>	<p>15. Powierzchnia zabudowy / całkowita</p> <p>172, 2 m² – pow. zabudowy</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>mieszkalne (hotelowe)</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>mieszkalne (4 mieszkania)</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja (po 1945 r.)</p> <p>1963 r. remont kapitalny:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymiana więźby dachowej i pokrycia - wymiana stropów i konstrukcji klatki schodowej - zmiana rozplanowania wnętrza, nowe pomieszczenia - wymiana stolarki okiennej i drzwiowej oraz instalacji <p>Po 2000 r. wymieniono większość stolarki okiennej na PCV, a w mieszkaniach zamontowano c.o. gazowe.</p>		<p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <p>Ewidencjonowany budynek to charakterystyczna dla zabudowy Trzebiatowa, szczytowo posadowiona kamieniczka. Budynek ulokowany w zwartej pierzei ul. Woj. Polskiego, w obrębie średniowiecznego kwartału zabudowy, w ramach historycznej działki siedliskowej. Mimo dewaloryzującego remontu (w II 60-tych XX w.) obiekt o wysokich walorach kulturowych, stanowi integralny element zabytkowej struktury przestrzennej miasta, winien podlegać pełnej ochronie konserwatorskiej, z zaleceniem wpisu do rejestru zabytków.</p> <p>W sensie konserwatorskim należy dążyć do zachowania:</p> <ul style="list-style-type: none"> - historycznej bryły, z wysokim 2-spadowym (i naczółkiem) frontowym oraz dachówkowy lub - po ocenie stanu technicznego więźby dachowej - dachówkowopodobnym pokryciem; - formy architektonicznej opartej na regularnych podziałach osiowych, szczególnie w obrębie szczytu frontowego i ściany płd.-zachodniej - skali otworów okiennych i drzwiowych. 	
<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany, sklepienia, stropy, konstrukcja dachowa, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <p>Ogólny stan techniczny budynku należy określić średnio - dobry; obiekt na bieżąco konserwowany, ale istnieje konieczność kompleksowego remontu i rewaloryzacji.</p> <p>Nieszczelne pokrycie dachowe – spękane i zlasowane dachówki, zawilgocone łąty, skorodowane opierzenie przy kominach. Widoczne pionowe pęknięcia ściany frontowej przy narożniku południowym. Znaczne zawilgocenie przyziemia ścian obwodowych (do wys. 1 m) oraz na II kondygnacji w szczytach budynku.</p>		<p>Wskazany jest pilny remont (wymiana) pokrycia dachowego, osuszenie ścian przyziemia oraz klamrowanie pękniętej ściany przy narożniku południowym. Po pracach konstrukcyjnych należałoby przeprowadzić rewaloryzację elewacji, z wprowadzeniem elementów detalu architektonicznego (opaski otworowe, gzymsy) oraz pastelowej kolorystyki.</p> <p>Wszelkie prace budowlane przy obiekcie winny być konsultowane i uzgadniane z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Szczecinie, w oparciu o wcześniej przygotowany docelowy program prac konserwatorskich.</p>	

21. Akta archiwalne, źródła ikonograficzne i kartograficzne (rodzaj, nr i miejsce przechowywania)

Widok Trzebiatowa wg ryciny Lubinusa z 1618 r.

Plan katastralny Trzebiatowa z 1730 r. wg. C.F. Schwatcken'a.

Mapa topograficzna Trzebiatowa (niem. Treptow - Rega) z kon. XIX w.

Widokówka zabudowy Langestrasse z okresu międzywojennego.

Plan Trzebiatowa (niem. Treptow – Rega) z l. 40-tych XX w., wg F. Barran, Städte – Atlas Pommern, Rautenberg 1989.

23. Uwagi różne

nr inw-11104/2006

24. Opracował: (imię, nazwisko, data, podpis)

tekst mgr Waldemar Witek – Verbum Sz-n, 11.2006 r.

plany, rysunki mgr Waldemar Witek – Verbum Sz-n, 11.2006 r.

zdjęcia, fotogr. mgr Waldemar Witek – Verbum Sz-n, 11.2006 r.

miejsce przechowywania negatywów WUOZ w Szczecinie

**KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW
PRAWA AUTORSKIEGO**

22. Bibliografia

Lemcke H., Die Bau- und Kunstdenkmäler des Regierungbezirks Stetin (Kreis Greifenberg), Bd. IV, Stettin 1914 r.

Malotki J., Führer durch Treptow a.d. Rega, Treptow 1926.

Unser Pommerland, Stettin 1928, z. 5-6.

Radacki Z., Studium historyczno-urbanistyczne Trzebiatowa, Szczecin 1963 (m-pis WUOZ Szczecin).

Nawrocki Z., Warszycki J., Trzebiatów - studium historyczno-konserwatorskie, PKZ Toruń 1975 (m-pis WUOZ Szczecin).

25. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach
(daty, imiona i nazwiska wypełniających)

26. Załączniki

wkładek szczegółowych

1. Miejscowość TRZEBIATÓW	4. Obiekt (nazwa jak w karcie) DOM MIESZKALNY (KAMIENICZKA) ul. Woj. Polskiego 20	5. Zawartość wkładki: tekst, orientacja, plany miasta, ilustracja
2. Gmina Trzebiatów		
3. Województwo zachodniopomorskie		

c.d. rubr. nr 12

Ulica Wojska Polskiego (od 1680 r. Langestrasse) stanowi – od czasu lokacji – główny, przelotowy trakt, łączący Gryfice z Kołobrzegiem. Jej przebieg (na osi SW – NE) w obrębie miasta zamykały dwie bramy z przedbramiem, które zostały rozebrane na przełomie XVIII/XIX w. Na przestrzeni dziejów pierwotna zabudowa ulicy uległa zniszczeniom i przekształceniom, do których przyczyniły się liczne pożary (np. 1679 r., 1747 r.) oraz działania wojenne (wojna 30-letnia, wojna 7-letnia, przemarsze wojsk napoleońskich).

Z uwagi na brak źródeł historycznych (archiwalnych), brak badań architektonicznych oraz skromny przekaz ikonograficzny niemożliwe jest precyzyjne ustalenie daty budowy domu, jego budowniczych, a nawet pierwotnej funkcji. Na podstawie mapy katastralnej z 1730 r. (mapa C), która odzwierciedla średniowieczne rozpląnowanie miasta, działka siedliskowa przy skrzyżowaniu ob. ul. Woj. Polskiego i Kopernika ulokowana była w ramach IX kwartału, oznaczona nr 152 i miała kształt wydłużonego prostokąta. Kształt i skala działki była analogiczna jak sąsiednie parcele, rozplanowane w okresie średniowiecznej lokacji miasta.

Ewidencjonowany dom mieszkalny (kamieniczka) został wzniesiony – prawdopodobnie – w 2 poł. XVIII w., przeb. w XIX w. i po 1945 r. Należy przypuszczać, że dom powstał w trakcie XVIII-wiecznej odbudowy miasta po pożarach i wojnach, na miejscu wcześniejszego – być może murowanego – budynku (patrz mapa Lubinusa z 1618 r. – mapa C). O XVIII-wiecznej metryce domu może świadczyć forma architektoniczna, ze szczytową (4-osiową) fasadą i naczółkowym dachem oraz przekrój ścian obwodowych (do 90 cm) z cegły niemaszynowej; być może w ścianach są fragmenty starszego budynku. Prawdopodobnie w XIX wieku obiekt był przebudowywany.

Brak informacji o nazwiskach właścicieli lub budowniczych. Wg niepotwierdzonych informacji ustnych przed 1939 r. działał tutaj zajazd, z pokojami gościnnymi i stajnią na podwórku. Pośrodku budynku wytyczony był przelotowy korytarz z pokojami po obu stronach oraz drewniane schody na II kondygnację. Na pocz. XX wieku w Trzebiatowie działały 4 hotele (w tym reprezentacyjny Pommersches Haus przy Langestrasse 38) oraz 5 gospód. W 1963 r. budynek został poddany generalnemu remontowi; m.in. wymieniono więźbę dachową, stolarkę oraz odnowiono (uproszczono) elewacje. Po 1945 r. budynek został skomunalizowany, z mieszkaniami lokatorskimi; obecnie 4 mieszkania stanowią własność prywatną.

Ewidencjonowany obiekt to niewielka kamieniczka, ulokowana w zawartej (szczytowej) zabudowie staromiejskiego układu Trzebiatowa. Jest to budynek murowany, częściowo podpiwniczony, dwukondygnacyjny, nakryty dachem naczółkowym, z użytkowym poddaszem. Elewacje o historycznej kompozycji (fontowa 4-osiowa, symetryczna), ale bezstylowa, wtórnie pozbawiona wystroju architektonicznego oraz historycznej stolarki.

c.d. rubr. nr 13

Elementy więźby dachowej w formie kanciaków i desek: stolce 10 x 12 cm, płatwie pośrednie 14 x 17 cm (łączone na nakładkę), płatwie stopowe 8 x 10 cm, krokwie i kleszcze 6 x 16 cm.

Pokrycie: współczesne; ceramiczna dachówka karpiówka, ułożona w koronkę na deszczułkowatych łatach; kalenica i naroża zabezpieczone ceramicznymi gąsiorami.

Podłogi, posadzki: współczesne. W pokojach podłogi deskowe i panele, w kuchniach i łazienkach posadzki betonowe oraz terakota; w korytarzu posadzka lastryko.

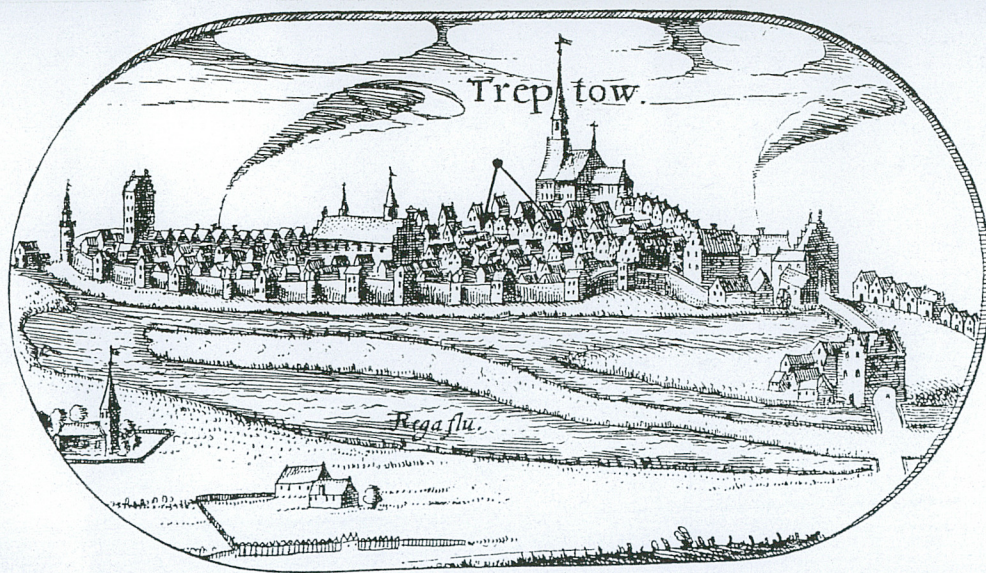
Schody: współczesne; dwubiegowe, powrotne ze spocznikiem międzypiętrowym oraz szeroką „duszą”, o konstrukcji żelbetonowej, zaopatrzone w metalowa balustradę (fot.16-17).

c.d. wkładka nr 2

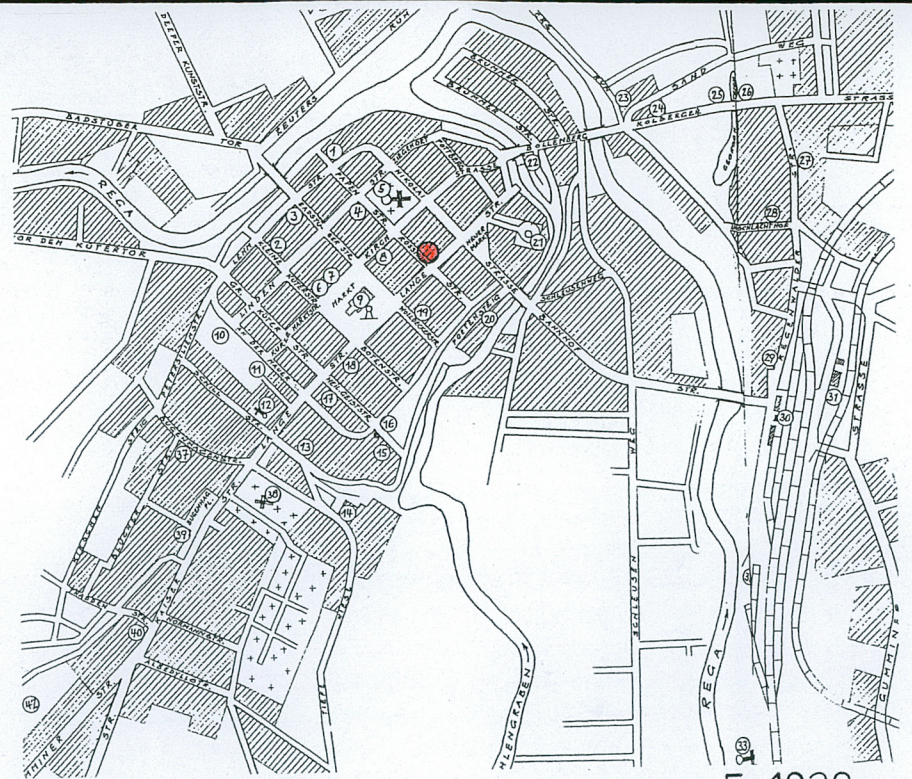
Wkładkę założył: **mgr W. Witek, 11.2006 r.**

Miejsce przechowywania negatywów: **WUOZ w Szczecinie**

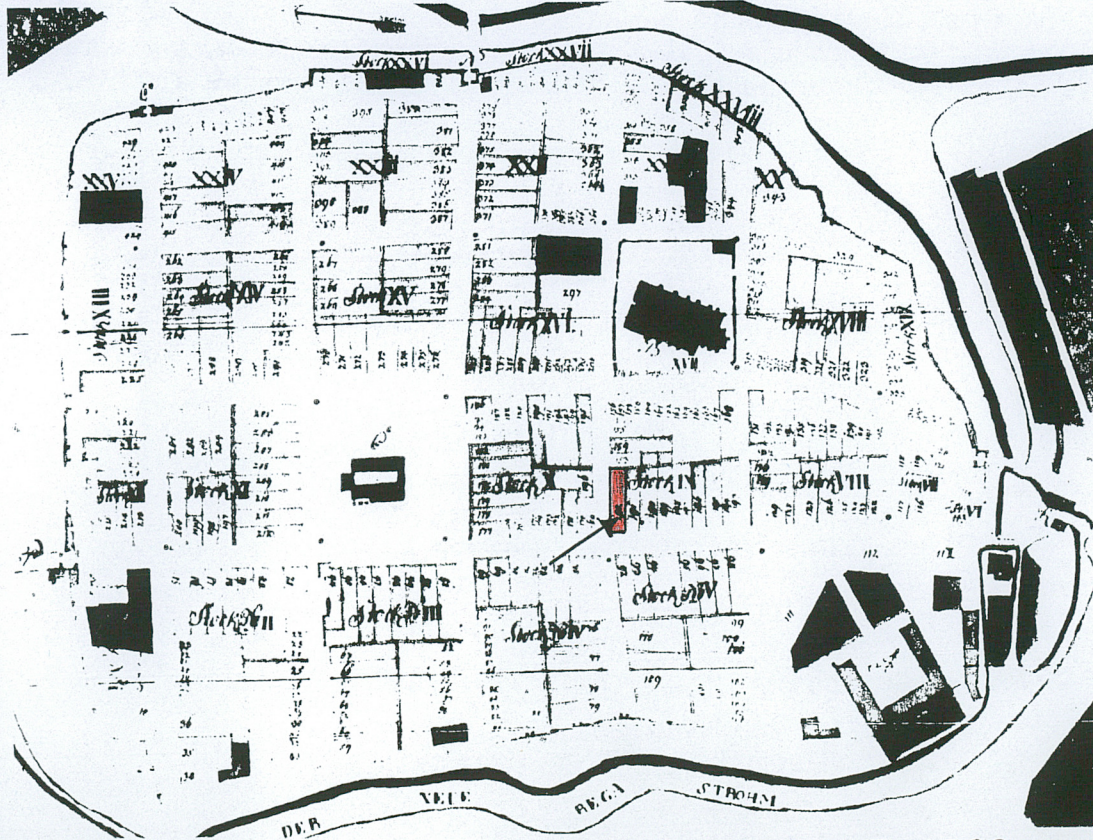

C-1618r.

E-1939r.

D-1730r.

2.

1. Miejscowość TRZEBIATÓW	4. Obiekt (nazwa jak w karcie) DOM MIESZKALNY (KAMIENICZKA) ul. Woj. Polskiego 20	5. Zawartość wkładki: tekst, plan sytuacyjny, foto
2. Gmina Trzebiatów		
3. Województwo zachodniopomorskie		

c.d. rubr. nr 13

Stolarka okienna: współczesna, drewniana i PCV. Otwory okienne o pierwotnym kształcie, w formie stojących prostopadłościanów. Dominują okna PCV, dzielone pseudokrzyżem. W elewacji frontowej, na II kondygnacji okna drewniane, 4-skrzydłowe, skrzynkowe, dzielone krzyżem (fot. 10). W szczytach małe okna 2-skrzydłowe, krosnowe, dzielone słupkiem (fot. 9).

Stolarka drzwiowa: współczesna, drewniana. Drzwi wejściowe (fot. 11) 1-skrzydłowe, płycinowe na trzpieniowych zawiasach, z 3-półowym nadświetlem. Pozostałe drzwi wewnętrzne 1-skrzydłowe, płycinowe, pełne (fot. 18).

Rzut

Budynek założony na planie wydłużonego prostokąta (rys. B), zorientowanego na osi NW – SE, o wymiarach 990 x 1740 cm, w zwartej zabudowie pierzei; front budynku zwrócony w kierunku pld.-wschodnim, w stronę ul. Woj. Polskiego. Południowy fragment ściany długiej jest pogrubiony o ok. 15 cm. Jedyne wejście umieszczone jest pośrodku ściany pld.-zachodniej. Pierwotnie do ściany tylnej dostawiony był budynek inwentarski.

Bryła

Budynek o historycznie ukształtowanej bryle w formie leżącego prostopadłościanu, nakrytego wysokim dachem 2-spadowym z naczółkiem nad szczytem frontowym. Wysokość całkowita wynosi ok. 1230 cm, a stosunek wysokości ścian do dachu jak 7 : 5 (rys. B).

W sensie formalnym jest to budynek dwukondygnacyjny, częściowo podpiwniczony, z użytkowym poddaszem. Kondygnacje nadziemne o zbliżonej wysokości – po ok. 310 cm. Piwnica umieszczona pod frontową (południową) częścią budynku, o wys. ok. 200 cm. Poddasze zagospodarowane na cele składowe (suszarnia), przedzielone na dwie, jednoprzestrzenne części. Komunikację pionową zapewnia szeroka klatka schodowa, umieszczona pośrodku budynku, przy ścianie tylnej.

Elewacje

Elewacje budynku o pierwotnej kompozycji, ale pozbawione cech stylowych, o uproszczonym wystroju.

Elewacja frontowa pld.-wschodnia (fot. 1, 4) 4-osiowa, lustrzanie symetryczna, dwukondygnacyjna, zwieńczona trapezowatym szczytem. Jedynym elementem podziału elewacji jest prosty gzyms nad II kondygnacją.

Elewacja pld.-zachodnia (fot. 1, 5) również 4-osiowa, ale asymetryczna, z niewielkim okapem oraz wyraźnym pogrubieniem muru przy narożniku południowym.

Elewacja szczytowa (fot. 5-6) pld.-zachodnia 1-osiowa, asymetryczna, zwieńczona trójkątnym szczytem; w częściach przyokapowych fragment profilowanego gzymsu.

Wszystkie elewacje o jednorodnej fakturze gładko zacieranego tynku i utrzymane w kolorze szarości i beżu.

Wnętrze

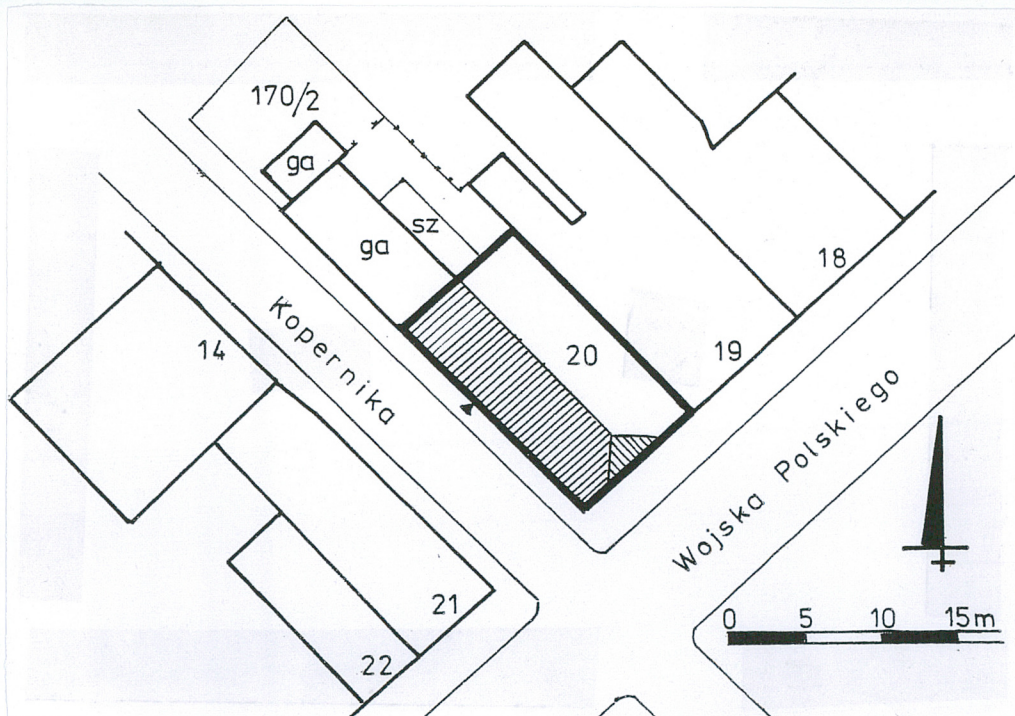
Rozplanowanie wnętrza zostało przekształcone po remoncie w I. 60-tych XX w.; pierwotnie oparte było na wzdlużnym układzie korytarzowym. Obecnie na każdej kondygnacji wydzielone są po dwa mieszkania, w układzie 2-traktowym (rys. B). Pośrodku budynku, na osi krótkiej wytyczony jest korytarz z klatką schodową. W mieszkaniu po prawej stronie korytarza znajdują się p. pokój, kuchnia, łazienka, a przy szczycie frontowym dwa pokoje. W mieszkaniu po lewej stronie korytarza: p. pokój, pokój i łazienka, a przy szczycie kuchnia i pokój.

c.d. wkładka nr 3

Wkładkę założył: **mgr W. Witek, 11.2006 r.**

Miejsce przechowywania negatywów: **WUOZ w Szczecinie**

F.

4.

3.

5.

1. Miejscowość TRZEBIATÓW	4. Obiekt (nazwa jak w karcie) DOM MIESZKALNY (KAMIENICZKA) ul. Woj. Polskiego 20	5. Zawartość wkładki: tekst, spis planów i map, spis fotografii, foto
2. Gmina Trzebiatów		
3. Województwo zachodniopomorskie		

c.d. rubr. nr 13

W y p o s a ż e n i e

Brak historycznego wyposażenia.

I n s t a l a c j e

Elektryczna, wod.-kan., gazowa, c.o., odgromowa. Połacie dachu orynnowane, z rurami spustowymi przy narożnikach.

Spis map, planów, rysunków

- A. mapa topograficzna Trzebiatowa z kon. XIX w.
- B. kamieniczka - rzut parteru i przekrój poprzeczny
- C. widok Trzebiatowa wg ryciny Lubinusa z 1618 r.
- D. Plan Trzebiatowa z 1730 r. wg. Schwatcken`a
- E. plan Trzebiatowa z l. 40-tych XX w.
- F. plan sytuacyjny działki 170/2

Spis fotografii:

- 1. Dom mieszkalny ul. Woj. Polskiego 20 – widok ogólny od południa, z ul. Woj. Polskiego
- 2. Zabudowa Langestrasse – widok od strony Rynku (widokówka sprzed 1939 r.)
- 3. Zabudowa ul. Woj. Polskiego, pierzeja północna - widok od wschodu
- 4. Dom mieszkalny ul. Woj. Polskiego 20 – elewacja frontowa płd.-wschodnia
- 5. Dom mieszkalny ul. Woj. Polskiego 20 – widok ogólny od zachodu, z ul. Kopernika
- 6. Dom mieszkalny ul. Woj. Polskiego 20 – elewacja tylna płn.-zachodnia
- 7. Dom mieszkalny ul. Woj. Polskiego 20 – południowy fragment, pogrubionej ściany długiej
- 8. Dom mieszkalny ul. Woj. Polskiego 20 – odkrywka muru w narożniku południowym
- 9. Dom mieszkalny ul. Woj. Polskiego 20 – trapezowaty szczyt frontowy
- 10. Dom mieszkalny ul. Woj. Polskiego 20 – czteroskrzydłowe okno drewniane w szczycie płd.-wschodnim
- 11. Dom mieszkalny ul. Woj. Polskiego 20 – jednoskrzydłowe drzwi w ścianie płd.-zachodniej
- 12. Dom mieszkalny ul. Woj. Polskiego 20 – granitowy odbój przy południowym narożniku budynku
- 13. Dom mieszkalny ul. Woj. Polskiego 20 – piwnica, widok ściany obwodowej z odsadzką
- 14. Dom mieszkalny ul. Woj. Polskiego 20 – piwnica, odkrywka muru kamiennego
- 15. Dom mieszkalny ul. Woj. Polskiego 20 – piwnica, odkrywka muru ceglanego przy klatce schodowej
- 16. Dom mieszkalny ul. Woj. Polskiego 20 – klatka schodowa, widok z parteru
- 17. Dom mieszkalny ul. Woj. Polskiego 20 – schody 2-biegowe, widok na „duszę” schodową

c.d. wkładka nr 4

Wkładkę założył: **mgr W. Witek, 11.2006 r.**

Miejsce przechowywania negatywów: **WUOZ w Szczecinie**

6.

7.

8.

1. Miejscowość TRZEBIATÓW2. Gmina Trzebiatów3. Województwo zachodniopomorskie

4. Obiekt (nazwa jak w karcie)

DOM MIESZKALNY (KAMIENICZKA)
ul. Woj. Polskiego 20

5. Zawartość wkładki:

tekst, spis fotografii, foto**c.d. spisu fotografii:**

18. Dom mieszkalny ul. Woj. Polskiego 20 – jednoskrzydłowe drzwi do mieszkania

19. Dom mieszkalny ul. Woj. Polskiego 20 – otwór okienny na II kondygnacji, w szczycie płn.-zachodnim

20. Dom mieszkalny ul. Woj. Polskiego 20 – główny więźbar dachowy

21. Dom mieszkalny ul. Woj. Polskiego 20 – więźba dachowa, widok w kierunku płn.-zachodnim

22. Dom mieszkalny ul. Woj. Polskiego 20 – więźba dachowa, konstrukcja naczółka frontowego

23. Dom mieszkalny ul. Woj. Polskiego 20 – połączenie płatwie (na nakładkę prostą)

24. Dom mieszkalny ul. Woj. Polskiego 20 – więźba dachowa, osadzenie krokwi (z przypustnicami) na murłacie ściany płd.-zachodniej

25. Dom mieszkalny ul. Woj. Polskiego 20 – więźba dachowa, osadzenie krokwi na murłacie ścianki kolankowej (płn.-wschodniej)

9.

c.d. wkładka nr 5 Wkładkę założył: mgr W. Witek, 11.2006 r.Miejsce przechowywania negatywów: WUOZ w Szczecinie

10.

11.

12.

13.

1. Miejscowość TRZEBIATÓW	4. Obiekt (nazwa jak w karcie) DOM MIESZKALNY (KAMIENICZKA) ul. Woj. Polskiego 20	5. Zawartość wkładki: foto
2. Gmina Trzebiatów		
3. Województwo zachodniopomorskie		

14.

15.

16.

c.d. wkładka nr 6

Wkładkę założył: **mgr W. Witek, 11.2006 r.**

Miejsce przechowywania negatywów: **WUOZ w Szczecinie**

17.

18.

19.

1. Miejscowość **TRZEBIATÓW**2. Gmina **Trzebiatów**3. Województwo **zachodniopomorskie**

4. Obiekt (nazwa jak w karcie)

**DOM MIESZKALNY (KAMIENICZKA)
ul. Woj. Polskiego 20**

5. Zawartość wkładki:

foto

20.

21.

22.

23.

24.

25.